

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 15 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2018

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, ԿՈՒՐ Ինձ իմաստութիւն Կբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա Կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 139

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԳԻՏՈՒԹԻԻՆՆ ՈՒ ՀՈԳԱԾՈՒԹԻԻՆՆԸ

Տէր, փորձեր ես եւ կը ճանչնաս զիս.
դուն գիտես իմ նիստուկացս,
եւ հեռուէն իսկ կը կարդաս մտածումներս:
կը հետեւիս աշխատանքիս ու հանգիստիս,
եւ ծանօթ ես բոլոր գործերուս:
Այս գիտութիւնդ ինձի համար ապշեցուցիչ է.
վեր է իմ միտքէս, չեմ կրնար զայն ըմբռնել:
Դուն էիր որ ստեղծեցիր մարմնիս բոլոր անդամները,
եւ զիս կազմաւորեցիր մօրս որովայնին մէջ:
Փորձէ զիս, ով Աստուած, զննէ սիրտս,
քննէ զիս, զննէ մտածումներս,
եւ տես եթէ ես կորուստի տանող ճամբու մէջ եմ,
դուն ինքդ զիս յախիբենական ճամբաներուդ առաջնորդէ:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻՒԹԸ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ Ա ՆԱՄԱԿ

ԳԼՈՒԽ 3:18-24

ՄԻՐԵՆՔ ԻՐԱՐ՝ ԳՈՐԾՈՎ ԵՒ ՈՉ ԽՕՍՔՈՎ (3:18-24)

Յովհաննէս Առաքեալ նոյն միտքը կը շարունակէ, անգամ մը եւս յիշեցնելով, թէ իսկական քրիստոնէայ հաւարացեալները իրենք մէջ րեղ գրած Աստուծոյ ճշմարիտ սէրը արտայայտեն գործով եւ ոչ թէ միայն խօսքով ու լեզուով (18 հմր): Այնպէս ինչպէս Աստուած Ինք այդ սէրը յայտնեց Իր իսկ Միածինը աշխարհ դրկելով: Յովհաննէս Առաքեալ րարբեր առիթներով, սակայն նոյն պատուիրանին մասին կը խօսի, այն պատուիրանը, որ րրուեցաւ նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսի կողմէ. «**Սիրեցէք իրար, այնպէս ինչպէս ես ձեզ սիրեցի, որպէսզի անով ճանչցուիք, որ դուք իմ աշակերպներս էք**»: Առաւել եւս, եթէ գործնական կ'արտայայտենք մեր սէրը, ապա «**կը գիտնանք՝ թէ ճշմարտութեան հետեւող կը մնանք**» (19 հմր): Ինչպէս օրինակ, Պօղոս Առաքեալ երբ կը խօսի Սուրբ Հոգիին պրուդներուն մասին, կ'ըսէ. «Սուրբ Հոգիին պրուդները ասոնք են, իսկ մարդկային պրուդները՝ հետեւեալները», կը նշանակէ, եթէ այս պրուդները ունինք, ուրեմն վարահ կ'ըլլանք, որ մեր մէջ Սուրբ Հոգիին է որ կը գործէ, որուն պրուդները բացայայտեն ցոյց կը րրուին մեր ամենօրեայ կեանքին մէջ, այլապէս ոչ: Նոյնպէս ալ Յովհաննէս Առաքեալ կ'ըսէ. եթէ գործնական սիրենք, այն արեն վարահ ըլլանք, որ ճշմարտութեան հետեւող ենք ու հետեւող կը մնանք, առաւել՝ «**մեր սիրտերը վարահութիւն կ'ունենան Աստուծոյ առջեւ կանգնելու**» (19 հմր): Մանաւանդ երբ գիտենք, որ կը կանգնինք ամենագրիին դիմաց, որ գիտենք մեր նիստ ու կացը: Գիտէ մեր ամբողջ դրուածքը, մեր մտածումները: Բայց երբ մեր մէջ րեղ գրած Իր սէրը կ'արտայայտենք գործով, առաւել եւս մեզի վարահութիւնը կու րայ իր առջեւ կանգնելու, եթէ նոյնիսկ պահ մը մեր խիղճը մեզ մեղադրէ ռեւէ յանցանքով, որովհետեւ Աստուծոյ սէրը, Անոր ողորմութիւնը շար աւելի մեծ է քան մեր խիղճը: Սա չի նշանակէր, որ կրնանք ամէն ինչ ընել, ուրեմն արքօնուած է, այլ ընդհակառակը, եթէ յանկարծ այս կամ այն ձեւով ռեւէ յանցանք մեզ կը նեղացնէ, եւ յաճախ կրնանք ունենալ այդ վիճակը, ահա Առաքեալը կը յիշեցնէ, որ եթէ երբեք Աստուծոյ սէրը, Քրիստոսի սէրը րեղ գրած է մեր սրտերուն մէջ, եւ այդ սէրը մենք կ'ապրինք գործով եւ ոչ թէ խօսքով կամ լեզուով, ապա մեզի կու րայ վարահութիւնը դիմելու Աստուծոյ եւ խնդրելու Անոր ողորմութիւնը: Ինչպէս Պետրոս Առաքեալի պարագան էր: Վարահ իր խիղճը գինք կը նեղէր, կը մեղադրէր երբ ուրացաւ Քրիստոսին, բայց երբ Քրիստոս հարցուց. «**Միմն, Յովնանի որդի, կը սիրե՞ս զիս: Պետրոս պարասխանեց. «Տէր, դուն ամէն ինչ գիտես, եւ գիտես թէ կը սիրեմ քեզ**»» (Յովի 21:17):

Այնպէս ինչպէս առիթով մը Քրիստոս խոստացաւ ըսելով. «**Խնդրեցէք եւ պիտի րրուի ձեզի**»: Ահա այդ խոստումին համաձայն, Յովհաննէս Առաքեալ ինք եւս կը կրկնէ նոյն խոստումը. «**ինչ որ ակ խնդրենք իրմէ՝ կը սրանանք, որովհետեւ իր պարուիրանները կը գործադրենք եւ կը կարարենք ինչ որ հաճելի է իրեն**» (22 հմր): Սա կը նշանակէ, որ եթէ Քրիստոսի միացած ենք, եթէ Անոր Հոգիին է որ կը գործէ մեր մէջ, արդէն սա ցոյց կու րայ, որ մեր խնդրանքները ալ ուրիշ բան չեն եթէ ոչ Իրեն հաճելի ու Իր կամքին համաձայն: Մանաւանդ երբ մեր խնդրանքները, մեր աղօթքները Սուրբ Հոգիին կողմէ եղած աղօթքներ են, ինչպէս պիտի ըսէ Պօղոս Առաքեալ. «**Ըիշդ նոյն ձեւով ալ, Սուրբ Հոգիին օգնութեան կը հասնի մեր րկարութեան. որովհետեւ մենք որ կ'աղօթենք՝ չենք գիտեր թէ ինչպէս պէտք է աղօթել. բայց Հոգիին ինք մեզի համար կը բարեխօսէ անմտունչ հառաչանքներով, եւ Աստուած որ սիրտերը կը քննէ՝ գիտէ թէ ինչ կը խորհի Սուրբ Հոգին, որովհետեւ անիկա Աստուծոյ կամքին համաձայն կը բարեխօսէ հաւարացեալներուն համար**» (Հռոմ 8:26-27):

Իսկ թէ ի՞նչ է Աստուծոյ պարուիրանը, այն ինչ խարացումն է րոլոր պարուիրաններուն. «**հաւարանք Իր Որդիին՝ Յիսուս Քրիստոսի, եւ սիրենք իրար**» (23 հմր): Հաւարք եւ Սէր, իրարմէ անբաժան: Կարելի չէ Քրիստոսի նկարմամբ հաւարք ունենալ, այլ խօսքով՝ Քրիստոսի հաւարակ եւ սէր չունենալ նմանին նկարմամբ: Նոյնպէս ալ կարելի չէ սիրել նմանը եթէ չենք հաւարար Յիսուս Քրիստոսի: Հաւարակ Յիսուս Քրիստոսի կը նշանակէ, հաւարակ Աւետարանին, այսինքն՝ Քրիստոսի անձին, գործունէութեան, րկկագործական ծրագրի կարարումին, Անոր խաչելութեան, թաղման ու յարութեան, Անոր երկինք համբարձման, Հօր Աջ կողմը նստելուն, Անոր երկրորդ գալուստին, դարելու ողջերն ու ննջեցեալները:

Ուրեմն, «**Ով որ Աստուծոյ պարուիրանները կը գործադրէ՝ Աստուծոյ միացած կը մնայ եւ Աստուած ալ՝ իրեն**» (24 հմր): Նոյն արտայայտութիւնը 2:28 «**Քրիստոսի միացած մնացէք**»: Ինչպէս կրնանք Իրեն միացած մնալ, Իր պարուիրանները կարարելով, եւ ուրկէ՞ գիտենք որ Իրեն միացած ենք, ապացոյցը՝ Սուրբ Հոգիին է, որ Աստուած րուաւ մեզի: Կը նշանակէ, Սուրբ Հոգիին որ մեր մէջ է ու կը գործէ, պրուդները ցոյց կու րան, այլապէս՝ եթէ անպրուղ է մեր կեանքը, եւ միւս կողմէ կ'ըսենք մենք կը սիրենք, ուրեմն այդ սէրը խօսքով ու լեզուով է, եւ ոչ գործով: